

ROK SVATĚHO PAVLA

Obnovme v sobĚ misijnĚ nadŤenĚ prvnickĚ křest'anů

Dne 28. ěervna začínĚ Rok svatĚho Pavla, zcela jedineĚnĚ postavy poĚtĚkŮ křest'anstvĚ. Byl to on, kdo vznesl univerzĚlnĚ nĚrok pro poselstvĚ, jeŤ vzeŤlo ze zaostalĚ provincie řĚmskĚ řĚiŤe, poselstvĚ o Bohu, kterĚ se stal ělovĚkem, byl zabit a vstal z mrtvĚch. Tento tĚlesnĚ slabĚ a trpĚcĚ muŤ vnesl křest'anskĚ poselstvĚ do pohanskĚho svĚta a přinesl je vŤem nĚrodŮm. Jeho misie zmĚnila dĚjiny. PavlovskĚ rok zahĚjĚ papeŤ Benedikt XVI. v bazilice svatĚho Pavla „za hradbami“; bude otevřena „Pavlova brĚna“ a zapĚlen Pavlův plamen, kterĚ bude hořet po celĚ rok.

SvatĚ Pavel patřĚ celĚmu křest'anstvu, a jeho rok se tedy tĚkĚ vŤech křest'anskĚch cĚrkvĚ a konfesĚ. Proto papeŤ pozval na ůvodnĚ slavnosti i Alexije II., patriarchu Moskvy a vŤĚ Rusi. Baptisterium baziliky bude upraveno na ekumenickou kapli, kterĚ mĚ slouŤit vŤem křest'anskĚm vyznĚnĚm.

Přede vŤĚm vŤak mĚ tento rok znovu připomenout misijnĚ nadŤenĚ mladĚ křest'anskĚ cĚrkve, Pavlovy misijnĚ cesty a jeho listy, jeŤ rozŤĚřily udĚlost z JeruzalĚma do celĚho tehdeŤĚho svĚta. Pavel nepatřĚl ke dvanĚctĚ apoŤtolŮm, nebyl svĚdkem ukřĚiŤovĚnĚ, nevidĚl zmrtvĚchvstalĚho Krista. Přesto mu Bůh svĚřil zvlĚŤnĚ poslĚnĚ. Byl to on, kdo dodal duchovnĚ a intelektuĚlnĚ sílu ŤĚřĚcĚ se cĚrkvi.

PavlovskĚ rok je tedy vĚzvou, abychom se jako křest'anĚ soustředitĚ na podstatnĚ jĚdro novozĚkonnĚho poselstvĚ a ŤĚřĚli je s novou energiĚ dĚl. „Neboť Bůh, kterĚ řekl: ‚Ať ze tmy zazĚřĚ svĚtlo!‘, zazĚřĚl i v naŤem srdci, aby osvĚtil lidi poznĚnĚm BoŤĚ velebnosti, kterĚ je na KristovĚ tvĚřĚ“ (2 Kor 4,6).

Převzato z RC Monitor 10/2008

Pavel z Tarsu

MuŤ, kterĚ se stal jednĚm z hlavnĚch ŤĚřĚtelŮ křest'anstvĚ, tedy sv. Pavel, se narodil v pobřĚŤnĚm mĚŤtĚ Tarsos v Kilikii v [ŤidovskĚ diaspoře](#), jakĚch bylo tehdy v řĚmskĚ řĚiŤĚ nepoĚtĚnanĚ. Sám tvrdil, Ťe pochĚzĚ z ŤidovskĚho kmene Benjamin, a kaŤdopĚdnĚ patřĚl k rodinĚ přĚsnĚch farizeů. MlĚdĚ strĚvil asi v rodnĚm mĚŤtĚ a zdĚ se, Ťe se uĚil řemeslu svĚho otce, totiŤ tkanĚ hounĚ, kobercŮ a střevĚcŮ z kozĚch chlupŮ.

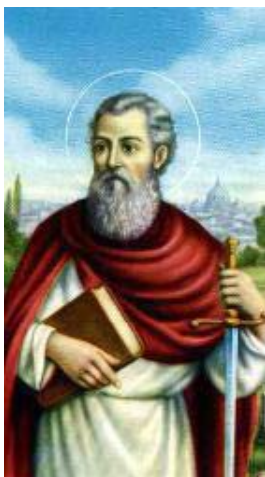
MĚsto Tarsos mĚlo tu vĚhodu, Ťe bylo pod vlivem helĚnskĚ kultury. NavĚc mĚlo od ŘĚmanŮ povolenu samosprĚvu. Ale Pavlova rodina mĚla jeŤŤe jedno privilegium - řĚmskĚ obĚanstvĚ, kterĚ dostal jako prvnickĚ Pavlův otec buď za sluŤby ŘĚmu, nebo jako propuŤtĚnĚ otrok. Tak nebo tak dostal pozdĚjŤĚ Pavel ŤidovskĚ jmĚno Saul, kterĚ se aŤ pozdĚji zaĚlo přepisovat jako latinskĚ Paulus. A tak v sobĚ Pavel sjednotil třĚ kultury - řĚmskou, řeĚckou a Ťidovskou a nikdo jinĚ v dĚjĚnĚch starovĚku neobsĚhl vŤechny tyto rozdlĚlnĚ kultury tak dobřĚ jako Pavel.

On sĚm byl alespoň ze zaĚtĚku Ťid a to velmi aktivnĚ. NenĚ vylouĚeno, Ťe patřĚl k nĚjakĚ fanatickĚ vĚtvĚ ŤidovskĚ vĚry. V kaŤdĚm přĚpadĚ po [KristovĚ](#) ukřĚiŤovĚnĚ vystoupil velmi ostřĚ proti jeho nĚsledovnĚkŮm, kterĚ tvrdili, Ťe přĚvĚ Kristus byl MesiĚšem. SankcĚ proti křest'anŮm, kterĚ ŘĚmanĚ povolili, se ůĚastnil i Pavel a rozhodnĚ ne jako bezvĚznamnĚ ělen. Vedl kĚrnĚ vĚpravy proti křest'anŮm v nĚkterĚch diasporĚch.

A přĚvĚ při jednĚ takovĚ vĚpravĚ do DamaŤku se roku 36 stalo nĚco, co zcela zmĚnilo jeho Ťivot. MĚřil do mĚsta zakroĚit proti křest'anŮm, ale, jak pozdĚji sĚm vypravoval, přĚd mĚstem nĚhle spatřĚl prudkĚ zĚblesk ohnivĚho svĚtla, kterĚ ho naĚas oslepilo. Padl na zem a uslyŤel hlas, jĚmŤ mu JeŤĚš vzkazoval, aby vstoupil do DamaŤku, kde se dozvĚ, co mĚ dĚle vykonat. PotĚ, co se vzpamatoval, se dozvĚdĚl, Ťe mĚ hlĚsat novou vĚru. To Pavel s radostĚ přĚjal, neboť zĚžitek přĚd DamaŤkem zcela obrĚtil jeho pohled na křest'anĚ. NynĚ se stal pro zmĚnu horlivĚm obhĚjcem novĚ vĚry a zcela jĚ vĚnoval svou vynikajĚcĚ osobnost.

Pro to, co nĚsledovalo, mĚme skvĚlĚ pramen v dopisech samotnĚho Pavla. PrvnickĚ z nich se datujĚ do roku 50 n.l. a přĚdstihujĚ tak asi o dvacet let evangelia, ěmŤ se stĚvĚjĚ nejstarŤĚ křest'anskou literaturou. Z PavlovĚch listŮ mŮŤeme dobřĚ poznat jeho ohnivou osobnost. Ěasto psal dopisy ve spĚchu a ŤĚdnĚ z nich nenĚ nĚjakĚm vyĚerpĚvajĚcĚm přĚhledem jeho nĚzorŮ, dokonce ani teoreticky nejjasnĚjŤĚ dopis ŘĚmanŮm. Z dopisŮ a pozdĚjŤĚ knihy Skutky apoŤtolŮ si mŮŤeme udĚlat přĚhled o PavlovĚch skuteĚch po jeho obrĚcenĚ.

Ze zaĚtĚku byl Pavel z Tarsu jednĚm z mnoha misionĚřŮ, kterĚ se snaŤili hlavnĚ Ťidy obrĚtit na křest'anstvĚ. NejdřĚve pŮsobil v Arabii (jiŤnĚ JordĚnsko) a pozdĚji deset let v Sýrii a Kilikii. Kolem roku 45 se pak s přĚtelem BarnabĚšem vydal na prvnickĚ ze svĚch delŤĚch cest, kterĚ ho zavedla do Sýrie, na Kypr a do MalĚ Asie. Netřeba asi dodĚvat, Ťe Pavlova přĚce byla tĚŤkĚ.

Původně chtěl mluvit v synagogách, ale tam docházelo často až k fyzickému násilí, neboť židé odmítali přijmout Pána Ježíše. Pavel tedy neměl příliš šancí přemluvit zaujaté židy ke konverzi.

K problémům Pavla se přidala ještě první roztržka v církvi. V ní se vytvořily dvě větve, které na sebe navzájem silně žárily. První z nich tvořili na křesťanskou víru obrácení židé, druhou pak obrácení pohané. Pavel, kterého židé odmítali, se stále častěji obracel na pohany. Ti odmítali obřízku a omezení ve stravování, které je povinné pro židy, což Pavel chápal, ale židovská větev církve trvala na nutnosti dodržování těchto pravidel. Pavla spory pravděpodobně znechutily, takže se spolu se svými žáky vydal na další dvě dlouhé cesty, v jejímž průběhu obracel na víru už téměř výhradně pohany. Rok a půl z osmiletých cest strávil v Korintu a tři roky v Efesu.

Když se vrátil roku 58 do Jeruzaléma, zaútočili na něj židé a římské úřady ho uvěznily, čímž mu určitě zachránily život. Dva správce provincie [Judaea](#) Antonius Felix a Porcius Festus pak vytrvale odkládali projednání Pavlova případu, který pro ně byl velmi ožehavým problémem. Nakonec Pavel jako římský občan požádal, aby jeho případ projednal v Římě císař [Nero](#), v čemž mu bylo vyhověno.

Po dobrodružné cestě, během níž se jeho loď dokonce na Maltě potopila, se nakonec úspěšně dostal do Říma. Tam strávil dva roky nejdříve v domácím vězení a potom v žaláři. Poté ho však obvinili, tentokrát asi ne židé, ale židovská větev křesťanů, a Pavel byl odsouzen k smrti. Román „Quo vadis“ pak jeho smrt datuje jednoznačně k roku 64, kdy byli křesťané obviněni Neronem z požáru Říma, ale Pavel mohl být popraven také o rok či dva později.

Z Pavlových charakterových rysů se nejvíce proslavila jeho neskutečná vytrvalost a schopnost snášet utrpení. Všude, kam přišel, horlivě diskutoval, přel se a přesvědčoval o správnosti křesťanské víry a hlásání Ježíšova evangelia. Občas kolísal mezi skromností a sebevědomím, ale každopádně se stal jedním z největších mužů celé církve.

Převzato: Antika – Jiří Chlubný

OHLÉDNUTÍ ZA 1.SV. PŘIJÍMÁNÍM VE FARNOSTI

V neděli 8.června jsme prožili v naší dolnočermenské farnosti slavnost 1.svatého přijímání šestnácti dětí. Díky Bohu se tato slavnost podařila. Jsem přesvědčen, že děti mohly důstojně vystartovat do svého dalšího svátostného života. Nyní záleží na nich i na jejich rodičích, jak budou dále svůj vztah k Pánu Ježíši ve svátosti oltářní prožívat a opatřovat.

Tuto slavnost hodnotím jako úspěšnou a je namísto ještě poděkovat všem, kteří mají zásluhu na klidném a důstojném průběhu celé slavnosti. Děkuji sestře Ludmile za přípravu dětí na jejich 1.sv. přijímání a současně za nácvič celou liturgie. V kostele již tradičně vše na sváteční mši svatou zajistil a připravil pan kostelník Josef Mareš za pomoci Lukáše Nastoupila. Výzdobu tentokrát obstarala paní Miluška Klekarová. Na dobrém průběhu obřadu 1.sv. přijímání se podílela děvčata: Anička Motlová a Maruška Vyháňková. Liturgii mše svaté obohatila písněmi dětská schola pod vedením paní Anny Motlové a pana Antonína Pecháčka. Tablo s ovečkami, s pastýřem a fotografiemi dětí připravily maminky z Verměřovic.

Za přípravu pěkného prostředí a svátečního stolu v orlovně patří velký dík členům MO Jednoty Orla v Dolní Čermné. Děkuji manželům Zdeňce a Janu Vackovým, paní Věře Bláhové, paní Ludmile Faltusové a jejich pomocnicím děvčatům Lídě Faltusové a Aničce

Bláhové, které se postaraly o vzornou obsluhu dětí, rodičů a jejich příbuzných. Panu Zdeňku Macháčkovi a panu Františku Severinovi děkuji za přípravu sálu orlovně. Dík patří také Zdeňku Macháčkovi mladšímu, který celou slavnost fotografoval.

Moje uznání a upřímné díky patří také rodičům, kteří se slavnosti nejen zúčastnili, ale pomohli vytvořit i pěknou srdečnou atmosféru. Přeji jim, aby i nadále působili na duchovní život svých dětí především svým osobním příkladem víry, společnou modlitbou a zapojením do života ve farnosti.

otec Pavel

Neděle 8. června se stala významným dnem pro 16 dětí z naší farnosti, které poprvé přistoupily ke stolu Páně. Při pátečních setkáních na faře je na tuto slavnost obětavě připravovala sestra Ludmila a otec Pavel. Jim patří také na prvním místě náš dík za všechnu jejich nelehkou, ale s láskou vždy konanou službu, pro nás velké i malé farníky.

Radost ze setkání s Pánem a spolu navzájem, kterou jsme mohli všichni prožít při slavení mše svaté, ještě znásobila svým doprovodem dětská schola pod vedením paní Aničky Motlové. Závěrečné Magnifikat dokonale vyjádřilo, co mohlo znít v našich srdcích, totiž chvála a dík Bohu i díky vám všem, kteří jste k tomu přispěli.

Společná hostina v místní orlovně byla symbolickým pozváním k té opravdové Hostině, které jsme spolu s dětmi všichni přijali. Ať na toto pozvání nikdo z nás nezapomíná a zároveň nezapomínejme na vděčnost Bohu i bližním, skrze kterou zrajeme k věčnosti (jak říká otec Pavel). Za děti i jejich rodiče ještě jednou díky vám všem, kteří jste se na slavnosti podíleli.

Sykovi z Verměřovic

Již po čtvrté jsme dostali ten veliký dar, že jsme se mohli s naší dcerou připravovat a těšit na její první svaté přijímání. Byla to opravdu radost. Terezka se připravovala zodpovědně a s nadšením. Když při zpáteční cestě z fary, z poslední přípravy, zakopla a zlomila si klíční kost, prohlásila: „Ale na přípravě jsem nechyběla ani jednou.“ Středecní setkání v kostele, kdy jsme si řekli a domluvili se, jak vše bude probíhat, přispělo k tomu, že jsme v neděli mohli v klidu prožívat slavnost. Přiznám se, že jsem si užívala i toho, že už jsou všechny děti větší a nemusíme mít obavy, jak to s nimi v kostele zvládneme. Celá liturgie byla dobře připravená, zvláště se mi líbila obnova křestního slibu a závěrečné poděkování Pánu Bohu. K tomuto poděkování se rádi připojujeme a děkujeme také otci Pavlovi, sestře Ludmile, ale i všem, kteří se na přípravě dětí i celé slavnosti jakkoli podíleli. Děkujeme také všem, kdo na naše děti myslí v modlitbě, prosím, modlete se i dál. Děkujeme také za zorganizování účasti dětí na setkání s otcem biskupem v Hradci Králové i za zaplacení autobusu, kterým jsme na toto setkání jeli. Srdečné díky.

Moravcovi z Verměřovic

Příběh z promluvy: Malý Jeník a velký balvan.

Byl jednou jeden muž a ten zaléval svoji zahradu. Uprostřed zahrady stál obrovský balvan. Muž zavolal svého syna a poprosil ho, aby kámen odvalil. Velmi dobře věděl, že tento úkol daleko převyšuje síly jeho malého chlapce. Malý Jeník se opřel do balvanu, aby ho odvalil. Zkoušel to z jedné strany, z druhé strany, ale bez úspěchu. Balvan se nehnul z místa, byl pro chlapce příliš velký a těžký. Chlapec si pomyslel: „Jak je to možné, že otec po mně chce něco, na co vůbec nestačím?“ Pak se na otce obrátil a řekl: „Tati mně to nejde.“ Otec se na malého Jeníka zadíval a řekl mu: „Jeníku, na něco jsi zapomněl, na něco velice důležitého. Podívej se, jsem tady s tebou. Ale ty jsi mě zapomněl poprosit o pomoc.“

KODEX GIGAS, LIBER PEGRANDIS, GIGAS LIBORUM NEBOLI ĎÁBLOVA BIBLE

Do minulého roku většina z nás nevěděla, že tento středověký skvost existuje. Kunhistoriky vzrušuje již sedm století, označují ji za „knihu knih“, za osmý div středověkého světa. Téměř po 360 letech se nám na pár měsíců vrátila domů.

Rukopis vznikl v našem kraji, dnes už v neexistujícím benediktinském klášteře v Podlažicích u Chrudimi kolem roku 1229. Jde opravdu o impozantní dílo, nejen svými rozměry – 90 centimetrů na výšku, 50,5 centimetrů na šířku a váhou 75 kilogramů. Vyznačuje se rovněž krásným rukopisem a zejména kaligrafickou výzdobou. Kniha obsahuje 14 textů různého charakteru, kromě Starého a Nového zákona je tu Kosmova kronika česká (Chronica Bohemicum), Penitenciál (seznam hříchů a pokání) nebo také kalendář s nekrology, seznam podlažického bratrstva či různá zaklínadla. Se vznikem knihy je spjata legenda, podle níž hříšný mnich, aby se vykoupil, slíbil představeným, že za jednu noc sepíše největší knihu světa. Protože o půlnoci zjistil, že to nestihne, poprosil o pomoc ďábla a z vděčnosti jej vyobrazil. Díky tomu získala bible známé označení. Badatelé považují za autora některého z příslušníků benediktinského řádu a určité nebyla napsána za jediný den. Kniha pak putovala k cisterciákům u Kutné Hory a potom do břevnovského klášteře. Husitské války přežila v opevněném klášteře v Broumově. Koncem 16. století patřila mezi ozdoby sbírek Rudolfa II.

Bohužel nás o ní a další kulturní skvosty připravila třicetiletá válka. Tehdy k žoldnéřským manývrům patřilo vzít si něco na památku. Švédští vojáci nejen drancovali naši zemi, ale na popud královny Kristiny v Praze uloupili na pět set obrazů (a to takových světoznámých malířů jako byli Leonardo da Vinci, Raffael, Tizian, Michelangelo, Brueghel, Bosch, Arcimboldo a další), na sedmdesát soch s de Vriesovými díly z Valdštejnské zahrady, která nyní zdobí švédské královské sídlo Drottningholm (v Praze na původním místě máme pouze kopie), mnoho beden s diamanty,

drahokamy a dalšími cennostmi. Nepohrdli ani stříbrnými rakvemi Pernštejnů z doubravského klášteře. Kromě uvedeného Kodexu Gigas si Švédové odvezli další Rudolfov poklad – Stříbrnou bibli – nejstarší gótsky psaný text z doby kolem roku 500, kde je polovina napsána stříbrným a zlatým inkoustem na pergamenu. Dnes je chloubou sbírek uložených ve Švédské Uppsale. O návrat části cenných uloupených spisů, kterých bylo několik set, se zasloužil v roce 1878 benediktinský mnich Beda Dudík. Pátral po nich ve Švédsku a v Římě, kam je královna Kristina po svém konvertování ke katolické víře odvezla.

V roce 1990 před poslanci prezident Havel oficiálně oznámil svůj úmysl revidovat válečné kořisti evropských zemí. Tehdy řekl: „Snad vás bude zajímat, že Švédsko, stát, od kterého se můžeme tolik učit ve sféře skutečné sociální péče, bych rád požádal o navrácení aspoň malé části uměleckých sbírek, které za třicetileté války švédská vojska z Čech odvezla.“ Jeho nápad vyvolal v řadě států Evropy paniku. Švédská vláda hned druhý den po Havlově projevu rozhodla, že nic vracet nebude. V diplomatických kruzích je známe, že k vyrabování Rudolfových sbírek došlo až po podepsání vestfálského míru (24.10.1648). Pokud by se tato hypotéza prokázala, z válečné kořisti by se stala loupež. Naši historici Ďablově bibli vždy věnovali pozornost, unikátní knihu si zajel do Švédska prohlédnout a studovat Josef Dobrovský, Josef Pečírka a už zmíněný Beda Dudík.

Vzhledem k těmto skutečnostem bylo obtížné k nám bibli vůbec dostat. Jednání na nejvyšší úrovni trvala několik let. Nejčastější otázkou, která se při nich neustále opakovala, bylo: „Hodláte opravdu bibli vrátit?“ Přesto, že Švédy s ní nepojí žádné vlastenecko-historické pouto, starají se o tuto památku příkladně. Zahraničním kulturním institucím ji zapůjčili pouze dvakrát – v roce 1970 do USA a v roce 1978 do Berlína. Zapůjčení této knihy musí schválit jejich vláda.

Knihu přepravoval náš armádní speciál. Na její uložení a vystavení dohlíželi tři švédští restaurátoři. Národní knihovna musela vybudovat neprůstřelný trezor s klimatizací,

místnost byla pod neustálým dozorem kamer a dobře střežena. Slavnostního zahájení výstavy se zúčastnil švédský ministr zahraničí s princeznou Christinou a při této příležitosti připomněl, že kniha je úžasným dokladem toho, co v Čechách vzniklo. Výstavu od 20. září loňského roku do 9 března zhlédlo skoro 62 000 návštěvníků.

O významu této, kdysi naší památky, Prokop Siostrzonko, opat břevnovského klášteře řekl: „Kodex gigas, který vznikl v benediktinském klášteře v Podlažicích a dlouhý čas pobýval i v našem klášteře, není jenom biblií, ale obsahuje spoustu dalších knih, takže se dá říci, že je to taková malá knihovna. Obsahuje totiž soubor veškeré moudrosti, které si naši předkové ve středověku vážili. Souhrn toho, k čemu měli úctu, co chtěli předat dalším generacím, aby četli v souvislosti s bibli. Je to souhrn moudrosti, která se předávala v klášteřích a nabízela lidem kolem nich. Je dobré, že ho můžeme pomyslně otevřít v českých zemích a je zbytečné se přít, zda patří nám nebo Švédům. Je důležité, abychom hledali moudrost, kterou obsahuje, která patří nám všem.“

Na to, že kniha vznikla v Čechách, můžeme být právem hrdí. A musíme doufat, že snad i naše generace zanechají generacím budoucím památky takových hodnot.

B. H.

BISKUPOVÉ KRÁLOVÉHRADECKÉ DIECÉZE (6. ČÁST)

15. Maria Tadeáš hrabě z Trautmannsdorfu
Biskupem 1794-1811

15. biskup Maria Tadeáš hrabě z Trautmannsdorfu se narodil 28. května 1761 ve Štýrském Hradci. Již v době svých teologických studií byl zvolen olomouckým kanovníkem a po vysvěcení byl farářem v Krnově, později se stal děkanem v Holešově. V 33. letech byl v roce 1793 jmenován biskupem v Terstu a dne 30. srpna téhož roku biskupem královéhradeckým. Papež jej potvrdil v červenci roku 1795, biskupské svěcení přijal 8. září 1795 v Kroměříži z rukou olomouckého biskupa Antonína Theodora hraběte Colloredo. Je zajímavé, že v této době posty biskupů získává vysoká šlechta převážně z německy mluvících zemí, někdy i bez kněžského svěcení, které je uděleno i s kněžským svěcením. Slavnostní uvedení biskupa Maria Tadeáše se konalo v Hradci Králové v říjnu 1795. Hradeckým diecézním biskupem byl 16 let. V roce 1811 byl odvolán a usedl na uprázdněný arcibiskupský stolec v Olomouci. Později obdržel další vysoký církevní post kardinála. Zemřel 20. ledna 1819 ve věku 58 let.

16. biskup hradecký se jmenoval **Alois Josef hrabě Kolovrat Krakovský, svobodný pán z Újezda**, narozený 21. ledna 1759 v Praze. Ten byl posledním hradeckým biskupem, pocházejícím ze šlechtického rodu. Teologická studia

v Římě zakončil doktorátem teologie. Poté byl jmenován kanovníkem v Kroměříži, světícím biskupem v Olomouci a titulárním biskupem v Sareptě. Dne 6. ledna 1812 byl jmenován biskupem v Hradci Králové. Papež Pius VII. jej potvrdil v březnu 1815, takže tři roky spravoval diecézi jen prozatímně. Hradeckou diecézi spravoval celkem 18 let. Poté byl v roce 1830 dosazen na pražský arcibiskupský stolec, který spravoval do 28. března 1833, kdy zemřel. Pochován je v katedrále sv. Víta.

16. Alois Josef hrabě Kolovrat Krakovský
Biskupem 1812-1830

17. biskupem se stal **Karel Boromejský Hanl**, který se narodil 4. září 1782 v Krabicích na Žatecku. Po studiích filozofie a teologie byl vysvěcen na kněze v Litoměřicích a poté působil jako kaplan v Kladrubech, později ve Vartě a farářem byl v Březně a Prunéřově. V roce 1822 byl jmenován kanovníkem u sv. Víta a v roce 1824 guberniálním radou. Císař Františka I. jej jmenoval 25. října 1831 královéhradeckým biskupem. V biskupském úřadě jej potvrdil papež Řehoř VI. v únoru 1832. Biskupské svěcení přijal v květnu a intronizace se konala v červnu téhož roku. Biskup Hanl měl zálibu v historii. Zavedl Pamětní knihu biskupství, do níž byly vepsány důležité historické údaje z listin a další historické události z písemností. Sám sepsal z historických dokumentů Dějiny biskupského panství. Dal také zhotovit litografické portréty hradeckých biskupů. Jeho podnětem byl vydán Český kancionál a Chorální kniha. Biskup Hanl založil chlapecký konvikt Borromeu v roce 1860. Provedl také reorganizaci diecéze na 27 vikariátů. Spravoval blahodárně diecézi až do své smrti 7. října 1874, kdy dovršil 92 roků věku. Za své zásluhy o diecézi byl několikrát vyznamenán.

17. Karel Hanl
Biskupem 1831-1874

18. Josef Jan Hais
Biskupem 1875-1892

18. biskupem se stal **Josef Jan Hais**, narozený 9. února 1829 v Buděticích. Po teologických studiích ve Vídni získal doktorát z teologie. Záhy na to působil jako profesor v českobudějovickém bohosloveckém semináři. Dne 27. října 1875 jej jmenoval císař František Josef I. na uprázdněný biskupský stolec v Hradci Králové. Papež Pius IX. jej potvrdil téhož roku v červenci. a intronizace se konala v srpnu 1875. Biskup Hais proslul svou dobročinností. Zřídil diecézní ústav pro hluchoněmé (Rudolfinum). V roce 1876 byl světitelem poutního kostela Narození Panny Marie na Mariánské hoře. Za své zásluhy byl biskup Hais jmenován hrabětem římským, domácím prelátem papeže Lva XIII., rytířem řádu Božího hrobu a rytířem řádu císaře Františka Josefa I. Diecézi spravoval až do své smrti 27. října 1892, kdy zemřel v Chrasti - letním sídle hradeckých biskupů. Pohřben je na hřbitově v Chrasti.

AHOJ DĚTI!

Setkáváme se o první prázdninové neděli. Konečně jsou tu prázdniny a volno. Asi už budete myšlenkami každý někde jinde, ale přeče ještě pár slov.

Mínule jsme si připomněli váš svátek - Den dětí. Dnes nám vychází na neděli zase jiný svátek. A to hned dvou světců – Petra a Pavla. Naši pozornost budeme teď věnovat svatému Pavlovi.

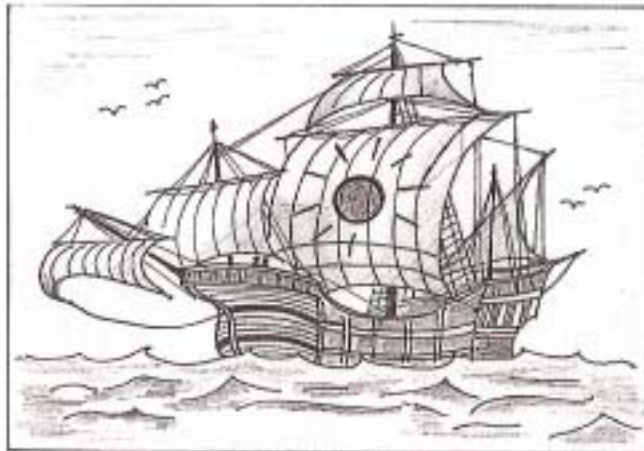
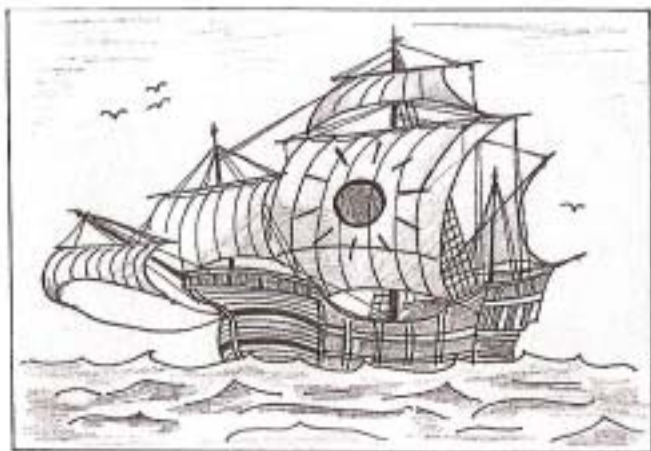
To, že každý z nás vidí, bereme často jako úplnou samozřejmost. Teprve v okamžiku, kdy se oči poraní, si najednou uvědomujeme, co všechno ztrácíme. Jsme donuceni „se dívat“ i jinak než očima. Víme, že slepí lidé čtou pomocí hmatu, vnímají daleko více zvuky...

Stejně tomu bylo i u svatého Pavla. Neviděl Pána Ježíše a dokonce pronásledoval křesťany. Teprve setkání s Ježíšem, které Pavlovi způsobilo dočasnou slepotu, mu „otevřelo oči“ a on začal „vidět“ i srdcem. Nechal se pokřtít a stal se z něho horlivý hlasatel evangelia. Díky němu se Boží slovo šířilo a Církev se rozrůstala. Pavel podnikal misijní cesty – po souši i na lodi. Prožil při nich velké nebezpečí, utrpení a strádání, ale věrně plnil Boží vůli a poslání.

Na obrázku jsou dvě lodě, které nám mají symbolizovat misijní cesty svatého Pavla. Na první pohled jsou stejné, ale liší se v deseti rozdílech. Zkuste je najít a obrázek si vybarvete.

Přeji vám krásné prázdniny a nezapomeňte se i v těchto volných dnech dívat nejen očima, ale i srdcem, abyste třeba v bližních a kamarádech nepřehlédly Pána Ježíše.

(Otazníček)

Pro starší:

Začínají prázdniny. Rozjedete se do nej různějších koutů naší vlasti, ale určitě i za její hranice. Budete cestovat, poznávat nové kraje, prohlížet si památky a hledat stopy, které zanechala historie. Ať už ale vyrazíte kamkoli – všude se budete setkávat s ostatními lidmi. Svým chováním, jednáním s druhými, svým slovem i ochotou pomoci tak budete nepřímo hlásat své vyznání. Aniž byste mluvili o Bohu, můžete oslovit třeba někoho hledajícího... Budete tak vlastně také na „misijních cestách“. Připomínáme si to nyní nejen proto, že právě dnes slaví svátek velký misionář sv. Pavel, ale hlavně kvůli tomu, že začíná Rok svatého Pavla. Je to výzva pro vás mladé - nést jeho odkaz, čerpat z jeho horlivosti pro hlásání evangelia, z jeho trpělivosti snášet těžkosti a nesnáze i z jeho vytrvalosti.

Postavu sv. Pavla si trochu přiblížíme v následujícím textu a vy se pokuste správně doplnit chybějící slova.

Pavel se narodil v ---- a vychovával ho rabín Gamaliel v Jeruzalémě. Byl to Žid a současně ---- občan, farizej a odpůrce křesťanů. Účastnil se kamenování ----. Na cestě do ----, kam se vydal, aby pronásledoval křesťany, došlo k významnému setkání s ----, které zcela změnilo jeho život. Pavel se nechal pokřtít a začal kázat o Ježíšovi. Po několika letech a po překonání počáteční nedůvěry se Pavel vydává spolu s Barnabášem na první misijní cestu lodí na ---- a odtud pak do Malé Asie (Turecko), aby hlásali Boží poselství mnoha národům. Po opětovném návratu do Antiochie podal Pavel místním věřícím zprávu o své misii. Dále napomáhal židovským křesťanům v Jeruzalémě pochopit, že Ježíš Kristus je spasitel všech národů, nikoliv jenom ----. Na svou druhou cestu si vzal Pavel na pomoc ----, vyšli po pevnině a navštívili církve, které založili na první cestě v Galatii. Z Troady se plavili do Řecka, kde se k nim připojil evangelista ----, autor evangelia a Skutků. Křesťanské společenství bylo založeno také ve Filipech, ale Pavel a Silas byli bičováni a uvrženi do ----. Po propuštění cestovali Řeckem. Pavel kázal v Athénách a potom zůstali osmnáct měsíců v Korintu. Po návratu Pavel pobýval nějaký čas v Sýrii a pak se znovu vydal už na třetí misijní cestu. Dlouhou dobu zůstal v Efesu, kde kázal Židům a Řekům. Po opětovné návštěvě Korintu se vrátil přes Řecko a Malou Asii do Jeruzaléma. Byl uvězněn a dva roky tam bez vyslechnutí držen. Pavel se odvolal k císaři a byl poslán k soudu do ----. Při této plavbě loď zastížená bouří ztroskotala poblíž Malty. Teprve po třech měsících mohli dokončit cestu. Pavel byl držen v domácím vězení více než dva roky. Jeho život končí popravou v Římě za císaře Nerona kolem roku 67 po Kr.

Pavel přinesl křesťanství do ----, zanechal ve svých listech, které tvoří podstatnou část Nového zákona, neocenitelné poselství pro budoucí časy a až do konce života byl ve své víře neochvějný.

Náповěda slov: Damašku, Evropy, Ježíšem, Kypr, Lukáš, Říma, římský, Silase, Štěpána, Tarsu, vězení, Židů.

(podle Encyklopedie Bible)

(EJ)

Řešení z minulého Poutníka:

domor na pět!

Správná cesta k hradu byla pod číslem 1. Tajenka ze 14 písmen

zněla: BOŽÍ KRÁLOVSTVÍ.

Řešení sudoku:

M	Š	Í	K	A	I	L	O	Z
Z	K	O	L	Š	Í	M	I	A
A	L	I	Z	M	O	Š	K	Í
L	O	K	M	I	Z	A	Í	Š
I	A	M	Í	K	Š	Z	L	O
Í	Z	Š	O	L	A	I	M	K
O	I	Z	A	Í	L	K	Š	M
K	Í	L	Š	Z	M	O	A	I
Š	M	A	I	O	K	Í	Z	L

SPOLEČENSKÁ RUBRIKA NAŠÍ FARNOSTI:

V červenci 2008 oslaví:

95 let paní Eugenie Utíkalová
87 let pan Josef Trejtnar
87 let paní Anna Dušková
86 let paní Marta Formánková
85 let paní Jarmila Tomanová

85 let paní Marta Bednářová
70 let pan Josef Motl
70 let pan Karel Kosek
70 let pan Zdeněk Uhlík
65 let pan František Kůrka
65 let pan Vladimír Málek

z Dolní Čermné
z Dolní Čermné
z Petrovic
z Horní Čermné
nyní bytem
v Lanškrouně
z Dolní Čermné
z Dolní Čermné
z Petrovic
z Jakubovic
z Dolní Čermné
z Horní Čermné

V srpnu 2008 oslaví:

86 let pan Jan Marek
83 let paní Františka Kroaová
82 let paní Anna Marková
81 let paní Božena Řeháková
80 let paní Ludmila Marková
80 let pan Karel Marek
78 let paní Ludmila Kunertová
74 let paní Emilie Nastoupilová
73 let paní Miluška Vágnerová
72 let paní Emilie Hrdinová
72 let paní Anežka Pecháčková
71 let paní Věra Krobotová
71 let paní Milada Klekarová
70 let pan Vladislav Macháček
60 let paní Anna Řeháková
55 let pan Pavel Vašíček
55 let paní Marie Severinová

z Verměřovic
z Verměřovic
z Verměřovic
z Dolní Čermné
z Petrovic
z Petrovic
z Dolní Čermné
z Dolní Čermné
z Petrovic
z Dolní Čermné
z Dolní Čermné
z Dolní Čermné
z Dolní Čermné
z Dolní Čermné
z Horní Čermné
z Petrovic
z Dolní Čermné
z Dolní Čermné

Všem oslavencům jménem farnosti i jménem svým srdečně blahopřeji a vyprošuji Boží požehnání a pevné zdraví do dalších let.

Byl pokřtěn a stal se členem Kristovy církve:

v Dolní Čermné 22. 6. 2008 Filip Němeček z Dolní Čermné

Rodičům Filipa rád blahopřeji a vyprošuji všechny potřebné milosti pro křesťanskou výchovu obou jejich dětí.

Církevní manželství uzavřeli:

v Dolní Čermné 28. 6. 2008 Kateřina Svobodová z Dolní Čermné a Jiří Veselý z Bystrovan

v Českých Budějovicích 28. 6. 2008 Jana Čermáková z Č. Budějovic a Zdeněk Macháček z Dolní Čermné

Novomanželům Veselým a Macháčkovým srdečně blahopřeji a vyprošuji Boží ochranu a požehnání do jejich společného života.

otec Pavel

PANE, STOJÍM PŘED TEBOU

Pane, stojím zde před Tebou ve ztichlém, šerém kostele. Jen „věčné světlo“ mi připomíná, že jsi zde. Je tu vzácné ticho. Jsem zde sám a Ty v tichu jistě ke mně promlouváš. Zaslechnu Tě, nebo mě Tvé slovo v tichu mine a já odejdu, podobně jako se odchází z obchodu, hospody... Zanech, Pane, ve mně svou stopu! Zavírám oči svého nitra a čekám na Tvé slovo. Nic necítím, nic nevidím, nic neslyším, nevnímám. Není ve mně žádná myšlenka, ani na Tebe, Ježíši. Jsem jak uschlý strom, který ač zaléván je stále vadne. Vnímám jen to ticho. Stojím ve výmluvně temnotě svého mlčení před Tebou. Pane, přijmi alespoň toto mé mlčení, přijmy mou trapnou bezmyšlenkovitost, přijmi ticho mého nitra mé duše. Přijmi můj nehodný život, přijmi můj zápas o zachycení Tvého slova...

Jediné co vnímám, že zde nejsem sám, že jsi zde, že jsi stále a všude se mnou. Přivádím v duchu sebou mnohé lidi: mé nejbližší žijící i zemřelé. Přivádím sebou všechny své známé, ať jsou mi blízcí, nebo vzdálení a prosím o naplnění všech planých slov. Přináším sebou svůj život, mnohdy promarněný neschopností odpouštět a milovat. Přináším sebe samého. Ty, Pane, sám nejlépe víš, co potřebuji a čeho se mi nedostává... Prosím, Pane, stůj při mně jako prvotina každého dne mého života. I tehdy, kdy já Tebe nevnímám a mýjím Tě.

V tichu mi jako film defiluje před očima konzumní společnost 21. století. Pomož, Pane, ať se oprostí od Zla a jeho vlivu. Vždyť lež si říká výmluvnost. Zlo se skrývá za dobrotivostí. Krádež se pokládá za úspěšnost, dravá kariéra za šikovnost, vychytralost za moudrost. Nemravnost, perverzita a sex se vydávají za lásku. Faleš a pokrytectví se vydává za upřímnost. Drzost za sebevědomí. Víra, je-li vůbec vnímána, je hodnocena jako přetvářka, pokora jako slabost a nepatřičná poníženost. Hřích neexistuje. Hodnoty Desatera jsou zcela popřeny a obráceny naruby. Zlý se raduje, že je světem popírán.

Pane, pomoz lidstvu znovu najít pravý smysl života - víru naději a lásku, ze které pramení dobro pro svět!

js.

SLUŽBA LEKTORSKÁ

Červenec 2008				
6. 7.	Ne	14. neděle v mezidobí	7.30	Dvořákoví 406
			16.00	Vyhnálkovi 351
13. 7.	Ne	15. neděle v mezidobí	7.30	Kunertovi 300
			16.00	Formánkovi 202
20. 7.	Ne	16. neděle v mezidobí	7.30	p. K Štěpánek 221
			16.00	Langrovi 173
27. 7.	Ne	17. neděle v mezidobí	7.30	Bednářovi 302
			16.00	Vágnerovi 102

Září 2008				
7. 9.	Ne	23. neděle v mezidobí	7.30	Pecháčkovi 330
			16.00	Formánkovi 83
14. 9.	Ne	24. neděle v mezidobí	7.30	p. Pecháčková 310
			16.00	Málkovi
21. 9.	Ne	25. neděle v mezidobí	7.30	Marešovi 172
			16.00	Faltusovi 128
28. 9.	Ne	Sv. Václav 26. neděle v mezidobí	7.30	Menclovi 193
			16.00	Kunertovi 125

Srpen 2008				
3. 8.	Ne	18. neděle v mezidobí	7.30	Havlíčkovi 341
			16.00	Kunertovi 458
10. 8.	Ne	19. neděle v mezidobí	7.30	Filáčkovi 332
			16.00	Macháčkovi st. 180 HČ
15. 8.	Pá	Nanebevzetí Panny Marie	19.00	Formánkovi 203
17. 8.	Ne	20. neděle v mezidobí	7.30	p. Kunertová 177
			16.00	Málkovi 77 HČ
24. 8.	Ne	21. neděle v mezidobí	7.30	Bláhovi 457
			16.00	Müllerovi 177
31. 8.	Ne	22. neděle v mezidobí	7.30	Nastoupilovi 303
			16.00	Zpěvákovi 195

KULTURNÍ KALENDÁŘ

So 12. 7. – 15.00 hod.	Posezení ve špici na Ostrově – zábavná akce pro děti a dospělé „Ostrov“ Letohrad - Orlice	
So 26. 7. – 21.00 hod.	Komedie „Jeden a jedna jsou tři“ Sál TJ Orel „Orlovna“ Orlice	
So 9. 8. – 9.00 – 18.00 hod.	Výstava mečíků, lilí a begonií Zámek v Letohradě	
So 9. 8. – 20.00 hod.	Country večer na Orlici „Ostrov“ Letohrad Orlice	
So 16. 8. – 10.00 hod.	Tradiční jezdecké závody na koních Kolbiště za pilou Letohrad	
So 16. 8. – 21.00 hod.	„Dívčí válka“ Letohrad - Červená	
So 23. 8. – 10.00 hod..	Tradiční jezdecké závody na koních Kolbiště za pilou Letohrad	

DOVOLENÁ

Tak, ještě odsloužím mši sv. a začíná mi dovolená. Nejvyšší čas. Na posledním pohřbu jsem vylíčil, jak zesnulý pán vedl příkladný život a jak nám bude chybět. Pozůstalí na mě tak divně koukali, až mi postupně došlo, že vlastně pohřbívám jednu naši farnici. Ostuda jako řemen!

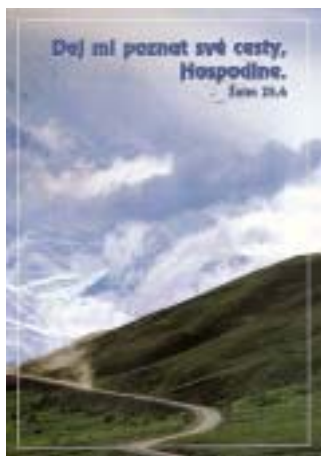
Konečně jsem na místě a mohu s klidem říci - je tu ráj. Chata na konci osady, žádní katolíci, žádné telefony, absolutní klid. Konečně si odpočinu.

A je to tady. Tušil jsem to. Byl jsem na houbách a náhodou jsem narazil na stanový tábor. Křesťanský. Veliký pařez jako obětní stůl, vriskající děti, no prostě hrůza. Ale zachovávám klid. Jsem přece v civilu, nemohou mě poznat. Mýlil jsem se. Poznali mě. I když nechápu jak. Měl jsem jen triko a kraťasy. To je můj konec. Navíc, večer mám přijít na opékaného buřta. Ještě to tak. Nikam nejdu!

Dovolená mi rychle uběhla. Vyřezával jsem totem, hrál bojovku, organizoval závod, sloužil mše na voru,... prostě jsem vůbec neměl čas. Zítra jedu zpátky do své farnosti. Byla to skvělá dovolená!

Z knihy A. Randy „S čerty v zádech a anděli po boku“.

Sluncem prozářenou, lesem provoněnou a krásnými zážitky prožitou dovolenou a prázdniny s přítomností Pána Boha v každém okamžiku všem čtenářům Poutníka přeje otec Pavel, redakce Poutníka, Pastorační rada a Ekonomická rada farnosti.

Zprávy z farnosti DOLNÍ ČERMNÁ

Slavnost sv. Petra a Pavla
29. června 2008
27. týden / 2008

BOHOSLUŽBY V TOMTO TÝDNU:

- 30. června – pondělí** Svatých prvomučedníků římských
19.00 Dolní Čermná – za Josefa Hrdličku, manželku, syna a duše v očistci
- 2. července – středa** 13. týdne v liturgickém mezidobí
19.00 Dolní Čermná – na úmysl dárců
- 3. července – čtvrtek** Svátek sv. Tomáše, apoštola
7.30 Dolní Čermná – za farníky
19.00 Verměřovice – za Jarmilu Podlezlovou, manžela a celý rod
- 4. července – pátek** první pátek v měsíci, zasvěcený úctě Nejsvětějšího srdce Ježíšova, sv. Prokopa, opata
19.00 Dolní Čermná – za manžele Křivohlávkovy a tři syny
- 5. července - sobota - Slavnost sv. Cyrila, mnicha a sv. Metoděje, biskupa, hlavních patronů Moravy, Státní svátek ČR**
Dolní Čermná – 7.30 h. – za Františka Tejkla a rodiče z obojí strany
Verměřovice – 19.00 h. – za zemřelé z rodiny Krejsovy

6. července - neděle – 14. neděle v mezidobí – Státní svátek ČR

- Dolní Čermná – 7.30 h. – za Marii Nastoupilovou, manžela, syna a celý rod
Petrovice – 10.30 h. – za Marii Markovou, manžela a vnučku Ludmilu
Mariánská Hora – 16.00 h. – za Ladislava Junka

Na tuto odpolední mši svatou pojedou autobus. Vyjíždí v 15.20 h. z Verměřovic a pokračuje přes Petrovice, Dolní a Horní Čermnou na Mariánskou Horu. Po bohoslužbě se vrací autobus stejnou cestou zpět.

Příležitost ke sv. zpovědi v tomto týdnu budete mít:

Ve farním kostele: ve středu od 17.00 h. – do 18.55 h. a pátek od 17.00 h. – do 18.55 h., v ostatních dnech se zpovídá vždy 30 minut před začátkem každé mše svaté. **Ve Verměřovicích:** ve čtvrtek od 17.00 h. – do 18.55 h.

Akce ve farnosti:

Akce	den	datum	hodina	místo
pravidelná návštěva starších a nemocných farníků	čtvrtek	3. 7.	dopoledne	Dolní Čermná
	pátek	4. 7.	dopoledne	Dolní Čermná
adorace před vystavenou Eucharistií	pátek	4. 7.	po mši svaté	kostel Dolní Čermná

PRO ZASMÁNÍ

Jaký je rozdíl mezi francouzským, švédským a českým důchodcem?

Francouzský důchodce ráno vstane, udělá si dobrou snídani, zapije to šampaňským, vezme si golfové hole a jde na golf.

Švédský důchodce ráno vstane, ke snídani má švédský stůl, pak si vezme raketu a jde na tenis.

Český důchodce brzy ráno vstane, na snídani si dá švédské kapky, vezme si francouzské hole a jde něco levného shánět ke snídani a další obživě.

Chceš-li být šťastný, přispěj ke štěstí druhého
a pomoc i radost, kterou jsi daroval se Ti vrátí do srdce.
Když jsi sám, hledej někoho, kdo je ještě osamělejší.

Navzájem se potěšte, spolu vykročte vpřed a změňte svět!

Z myšlenek Jana Pavla II.

POUTNÍK, ČERVENEC - SRPEN 2008

Vydává Farnost sv. Jiří Dolní Čermná 1, 561 53 Dolní Čermná

Internet: <http://dolnocermenska.farnost.cz>, e-mail: dolnocermenska@farnost.cz

Uzávěrka příštího čísla je **14. srpna 2008**, Poutník vyjde **31. srpna 2008**

Členové red. kroužku: P. Seidl, V. Jansa, E. Jansová, J. Macháčková. **Za pravopis textu příspěvků zodpovídá uvedený autor.**

Grafické zpracování: J. Adamec, T. Macháček, T. Bednář, P. Židek, Veronika Severinová.

Tiskne Tiskárna DOBEL s.r.o., Dolní Čermná 231, Lanškroun, ☎ 465 320 144. Neprodejné, pouze pro vnitřní potřebu.